

gralla

La donzella de les roses vermelles

adaptació a gralla
Xavier Viñas

de l'àlbum "Fent camí", dels Esquirols. 1975

Joan Crosas

Unsol - dat que_a-na-va_a la guer-ra, tot joi - ós can - tant, va tro - bar_u - na po-bra don-
dat dei-xà la don - ze - lla vo-ra_el ca - mí Ral i_amb un dub - te so-bre l'es -

ze - lla que_es - ta - va plo - rant. Què_us a - mo - ï - na gen-til mi - nyo - na ro-ve-lla -
que-na en - ce-tà_un nou cant. Però la to - na - da no li sor - ti - a sen-ti-a_u -

reu el cor plo - rant._____ Elsol
na cre-mor_a les mans._____ Ai-xe - cà la vis-ta_en - lai-revers el sol po-nent,-

— poca poc les bro-mes ro-ges por-ta - des pel vent, — estor - na-ven rams de ro-ses de co - lor ver -

mell, que po - sa - va la don - ze - lla din - tre d'un far - cell.

Un soldat que anava a la guerra,
tot joiós cantant,
va trobar una pobra donzella
que estava plorant.
"Què us amoïna, gentil minyona?
rovellareu el cor plorant"

El soldat deixà la donzella
vora el camí ral,
i amb un dubte sobre l'esquena
encetà un nou cant,
però la tonada no li sortia
sentia una cremor a les mans.

Aixecà la vista enlaire
vers el sol ponent,
poc a poc les bromes roges
portades pel vent,
es tornaven rams de roses
de color vermell
que posava la donzella
dintre d'un farcell.